

מדינת ישראל
נציבות שירות המדינה
אגף המשמעת

א' בטבת התשס"ח
10 בדצמבר 2007

המש 2007-4912
תיק

הנדון: מקבץ פסיקה של הדין המשמעת

במכתבי זה, אבקש להביא בפניכם מקבץ פסקי דין נבחרים העוסקים בעבירות משמעת, אשר יצאו במהלך החודשים אוקטובר-נובמבר 2007 מפתחו של בית המשפט העליון וכן פסיקת בית הדין למשמעת של עובדי מדינה. פסיקת בית המשפט העליון דנה במגוון נושאים, כגון ניגוד עניינים, שליפת מידע פעילות פוליטית ועוד.

אבקשכם להפיץ מידע זה בקרב עובדיכם, עד אחרון העובדים, וזאת לצורך הטמעת המשמעת בשירות הציבורי והנחלת ערכי טוהר המידות ושמירת ניקיון הכפיים המהווים את אבני היסוד עליהם מושתת השירות הציבורי כולו, כדברי כבוד השופטת א' פרוקצ'יה בעש"מ 5051/06 מדינת ישראל נ' פלונית, אשר פורסם בתאריך 17.10.07:

"על המעסיק הציבורי לשקוד על טוהר שורותיו ועל ניקיון כפיהם של עובדיו, שכן בלא הקפדה על אמות מידה אלה יתערער מיסודו אמון הציבור ברמתו של השירות הציבורי, ובלא אמון זה, יתקשה השירות הציבורי לעמוד באחריות המוטלת עליו, ולבצע את משימותיו".

פס"ד זה, כמו גם עש"מ 3666/06 פלוני נ' נציבות שירות המדינה וכן משרד החינוך התרבות והספורט, אשר פורסם בתאריך 7.11.07, דנו בעבירות שעניינן קבלת תואר במרמה. בעניין זה נקבע: "משקל נוסף לחומרה נודע למצב שבו עבירת המשמעת של עובד הציבור מהווה חלק מתופעה פסולה כללית שפשטה בשירות ומקיפה עובדים רבים. לקיומה של "מכת שירות המדינה", בדומה ל"מכת מדינה", יש ערך מוסף של חומרה, מקום שבית הדין נדרש לשקול הטלת אמצעי משמעת, שהרי אמצעי משמעת אלה תכליתם לא רק לטפל בעניינו של העובד האינדיבידואלי שחרג מן השורה, אלא לבער תופעה כללית פסולה שפשטה, ולשקם את שירות המדינה מנגע מקיף שפשט בו...".

בהתייחסותו לתופעת פעילות פוליטית במסגרת שירות המדינה קבע בית המשפט העליון בעש"מ 9345/05 מדינת ישראל נ' פלוני כי:

"המדובר הוא בעבירות משמעת שעניינן כריכה שנעשתה בידי עובד מדינה בין תפקידו בשירות המדינה לבין פעילותו הפוליטית, תוך רתימת תפקידו הציבורי לקידום עניינו האישי. הליך משמעת זה מעלה את היבט ההגנה על עצמאותו של שירות המדינה מהזיקה לפוליטיקה ואת החובה לאכוף בהקפדה יתירה את העיקרון המחייב את ניתוקם של עובדי מדינה מעיסוק פוליטי ומניצול תפקידם בשירות המדינה לקידום יומרותיהם האישיות בנושא זה. לנורמות המשמעתיות הראויות בתחום זה נודעת משמעות מיוחדת לצורך השמירה על אופיו ומעמדו של שירות המדינה כשירות עצמאי ובלתי תלוי במגזר הפוליטי במדינה".

בית המשפט העליון הוסיף וקבע כי השפעת תוצאות הליך המשמעת אינן מצטמצמות לנאשם בלבד, הן אוצלות גם על מערכת דיני המשמעת ונורמות ההתנהגות הנדרשות מעובדי מדינה ככלל. דיני המשמעת, כפי שהם מתפרשים ומוחלים בידי בית הדין, משפיעים על תשתית המשמעת הנורמטיבית המחייבת את כלל עובדי המדינה. פסיקת בית הדין מפרשת את נורמות ההתנהגות בשירות המדינה וקובעת את נורמות הענישה ואת יסודות ההרתעה המשפיעים על השירות כולו. להליך המשמעת בעניינו של עובד מדינה נלווים מאפיינים מעין פליליים, ותוצאותיו עלולות להיות הרוות גורל לנאשם מבחינת מעמדו ועתידו בשירות המדינה. פסק דין ואמצעי משמעת המוטלים על עובד מדינה עלולים להשפיע על עתידו התעסוקתי מחוץ לשירות המדינה.

פסיקה בנושא משמעת של בית המשפט העליון

1. עש"מ 5051/06 מדינת ישראל נ' פלונית- זיוף תואר

בתאריך 17.10.07 ניתן פסק דינה של כבוד השופטת א' פרוקצ'יה, בערעור על פסק דינו של בית הדין למשמעת של עובדי מדינה בבד"מ 10/06. בערעור דנן, דובר על עובדת משרד החינוך אשר שימשה כמורה במשך 13 שנים. העובדת הואשמה והורשעה בפלילים בבית המשפט השלום בעבירות של ניסיון לקבלת דבר במרמה לפי סעיפים 32 ו-415 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**) וכן בעבירה של מרמה והפרת אמונים, עבירה לפי ס' 284 לחוק העונשין.

על-פי כתב האישום, בקיץ 1998 נרשמה העובדת באמצעות רכז מטעם מודום (להלן: **הרכז**), ללימודים בשלוחת אוניברסיטת ברלינגטון בסניף מודום בכפר קרע. העובדת לא שילמה שכר לימוד, והשתתפה בשני שיעורים בלבד במהלך הלימודים. במהלך שנת 2001, הודיע הרכז לעובדת כי בתמורה לסך של כ-\$5,000, תינתן לה תעודת תואר ראשון מברלינגטון, מבלי שתידרש למלא את החובות האקדמיות הכרוכות בכך והעובדת אכן הסכימה להצעה. זמן קצר לאחר מכן, מסר הרכז לעובדת אישור זכאות לתואר ראשון וגיליון ציונים כוזבים המציגים מצג שווא, לפיו העובדת למדה באוניברסיטת במהלך השנים 1998-1999 והשלימה את חובותיה האקדמיות. בתמורה שילמה העובדת לרכז סך של \$5,000. על יסוד המסמכים הכוזבים, הגישה העובדת למשרד החינוך בקשה להערכת תואר. בעקבות הבקשה הועדה להערכת תארים אקדמיים מחו"ל אישרה הכרה בתואר לעובדת לצורכי שכר.

העובדת הודתה באישומים שהוגשו נגדה וכל הכספים ששולמו לעובדת על בסיס התואר הכוזב הושבו לקופת המדינה. בגזר הדין בהליך הפלילי נגזר על העובדת קנס כספי בסך 10,000 ₪ ו-6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים.

בעקבות הרשעת העובדת, הוגשה נגדה תובענה משמעתית ובה יוחסו לה אישומים בעבירות לפי סעיפים 17(1), (2), (3) ו-(6) לחוק שירות המדינה (משמעת), תשכ"ג-1963 (להלן: **חוק המשמעת**). בית-הדין למשמעת הרשיע את העובדת בעבירות המשמעת בהן הואשמה וקבע כי במעשיה דבק קלון. בית-הדין הטיל על העובדת אמצעי משמעת של נזיפה חמורה, פיטורין לאלתר משירות המדינה ופסילה לעבודה בשירות המדינה לתקופה של כשנה וארבעה חודשים. המדינה ערערה על קולת העונש והעובדת ערערה על הכרעת הדין ועל חומרת העונש.

בית-המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה ודחה את ערעור העובדת וקבע:

"התנהגות זו של המשיבה פוגעת בגרעין הקשה של כללי המשמעת בשירות המדינה המחייבים עובד ציבור. אין מדובר בסטייה קלה מכללי סדר וארגון. מדובר בפגיעה בליבה של חובת האמון וההגינות שעובד חב למערכת המעסיקה אותו, ובמקרה זה, למדינה ולציבור הרחב אותו שירתה העובדת בעבודתה החינוכית... הכתם החמור בדמותה המוסרית של העובדת פגע לא רק במעמדה היא, אלא גם במעמד מערכת החינוך שבשורותיה נמצאו מורים שנכשלו במעשי תרמית מסוג זה, ובדמותו של השירות הציבורי כולו. על המעסיק הציבורי לשקוד על טוהר שורותיו ועל ניקיון כפיהם של עובדיו, שכן בלא הקפדה על אמות מידה אלה יתערער מיסודו אמון הציבור ברמתו של השירות הציבורי, ובלא אמון זה, יתקשה השירות הציבורי לעמוד באחריות המוטלת עליו, ולבצע את משימותיו.

אמצעי המשמעת שהוטלו על העובדת תואמים בעיקרם את טיב המעשה שבו הורשעה - נזיפה חמורה ופיטורין לאלתר משירות המדינה. עם זאת, תקופת הפסילה שהוטלה עליה, בתוספת המלצת בית-הדין לקבל את העובדת בחזרה למערכת החינוך כעובדת הוראה עם חלוף תקופת הפסילה, אינם עומדים ביחס הולם לחומרת המעשים ולכתם שדבק במעשיה ובאישיותה של העובדת. יש לקבל את ערעור המדינה במובן זה שבמקום אמצעי המשמעת של פסילה שהוטל על העובדת יוטל עליה אמצעי של פסילה לעבודה בשירות המדינה כולו למשך 3 שנים. לאחר מכן תחול עליה פסילה נוספת למשך שנתיים לכל תפקיד הוראה במסגרת משרד החינוך. במהלך תקופת הפסילה הנוספת, לא ייאסר על העובדת להתקבל לעבודה במסגרות אחרות בשירות המדינה".

2. עש"מ 7797/07 פלוני נ' נציבות שירות המדינה - שליפת מידע, ניגוד

עניינים

בתאריך 6.11.07 ניתן פסק דינו של כבוד השופט א' רובינשטיין, בערעור על פסק דינו של בית הדין למשמעת של עובדי מדינה (בד"מ 113/05). במקרה דנן, דובר בעובד ששימש כראש תחום גביה ברשות השידור, אשר הואשם והורשע בעבירות משמעת לפי סעיפים 17(1), (2) ו-3 לחוק המשמעת בגין שימוש שלא כדין ושלא לצרכי עבודתו במאגר המידע של הרשות, על-מנת להשיג מידע על עובד הרשות ועל בני משפחתו, על רקע סכסוך אישי בין השניים. על העובד הושתו אמצעי המשמעת הבאים: נזיפה חמורה והורדה בדרגה לפרק זמן של שנה. הערעור נסוב לגבי הרשעת העובד.

כב' השופט רובינשטיין דחה את הערעור בנותנו את הדגשים הבאים:

"במובן הנורמטיבי, הציפיות מעובד בגדרי עבודתו- בכלל ובהקשר דנא- הן כי יעשה אותה כמשרת הציבור, בלא עירוב של מניעים אחרים. ועוד, עובד הציבור אינו מלאך, והמצופה הימנו הריהו בחינת "אדם לאדם- אדם". רף מינימאלי בעבודתו, שעליו לא יוכלו להיות עוררים, הוא כי את תחושותיו האישיות לא יערב עם שירותו הציבורי. לכך ישנם ביטויים מסוגים שונים, אך אחד מהם כרוך בנאמנות לציבור אף בהקשר מאגרי המידע. תקופתנו מתאפיינת- ואין צורך בחוש נבואי כדי להניח כי דבר זה יגבר- בריבוי לא שערות אבותינו של מאגרי מידע, הכוללים פרטים מרובים ובהם מידע אישי, לעיתים רגיש, על בני-אדם במספרים גדולים... לעובדים רבים נתנו מפתחות למאגרים, סיסמאות כניסה ו"כרטיסים חכמים" והם הפכו שותפים לפרטים שונים, מהם אינטימיים, של הזולת. חיוני שיוקפד תדיר שלא לערב בהקשרים אלה בין צרכי העבודה לבין אינטרס אישי, כדי שלא יתקיים "איש הישר בעיניו יעשה" (שופטים כ"א, כ"ה). נאמנות עובד הציבור מתבטאת לא רק בהגבלות חוק הגנת הפרטיות, אלא אף בנורמות המשפט הציבורי. עובד הציבור שבידו מפתח למאגרים מוזהר אפוא בדין אזהרה חמורה שלא לחרוג מכלי השימוש בהם, כעולה מן הסעיפים הרלבנטיים בחוק הגנת הפרטיות. דברים אלה נאמרים באורח כללי, אך הם מהווים תשתית עיונית למקרה דנא ולזיקה לעבירות שבסעיפים 17(1) ו-3 לחוק המשמעת. המערער חתום על הצהרות שמירת סודיות עוד מקדמת דנא. ראו גם ס' 65.1945 לתקשי"ר "לא ישלף עובד נתונים במאגר מידע, אלא אם הוסמך לכך ולצורך תפקידו בלבד" מכאן חשיבותו המיוחדת של הרכיב הנורמטיבי בתיק דנא שבית המשפט העליון עמד עליו כבר בעבר".

3. עש"מ 3666/06 פלוני נ' נציבות שירות המדינה וכן משרד החינוך

התרבות והספורט - קבלת תואר במרמה

בתאריך 7.11.07 ניתן פסק דינה של כבוד השופטת א' פרוקצ'יה, בערעור על פסק דינו של בית הדין למשמעת של עובדי מדינה בבד"מ 70/04, בו הורשע העובד שהועסק כמורה במשרד החינוך מאז 1978, בגין כך שבשנת 1999 נרשם ללימודי תואר שני בחינוך באוניברסיטת לטביה. עם תחילת לימודיו, הגיש למשרד החינוך בקשה להשתתפות בשכר לימודיו באוניברסיטה, וזאת על-פי נוהל משרד החינוך במסגרת מדיניותו להעניק תמריצים לעובדי הוראה לצורך לימודים. במשרד החינוך הוחלט להעניק לעובד הטבה אחרת תחת השתתפות בשכר לימוד אותה ביקש: במשך שנה, קיבל העובד תשלומים בעבור שיעורים השתלמות בשבוע, בסך כולל של 6,413 ₪, וכן הופרשו בעבורו סכומי כסף עבור קרנות השתלמות בגין שעות השתלמות אלה. במסגרת לימודיו האוניברסיטאיים, נדרש העובד להגיש 8 עבודות וכן עבודת גמר. הוא הגיש לאוניברסיטה 9 עבודות שרכש בכסף מבן משפחתו, באופן שהעבודות נחזו כעבודותיו שלו. על בסיס עבודות אלה העניקה האוניברסיטה לעובד תואר שני בחינוך, וזאת בלי שקיים כל מטלה אקדמאית הנדרשת לצורך השגת התואר. נוכח החקירה המקיפה שהחלה באותה תקופה באשר לדרכי השגת תארים באוניברסיטת לטביה, נמנע העובד מהצגת התואר שקיבל מהאוניברסיטה לוועדה לשקילת תארים במשרד החינוך, וכתוצאה מכך גם לא זכה בכל הטבה בגינו. העובד הועמד לדין משמעתי בגין המעשים האמורים והורשע בדין. על העובד הושתו אמצעי המשמעת: נזיפה חמורה, פיטורין לאלתר משירות המדינה ופסילה למילוי תפקיד למשך שנתיים. כן חויב העובד בהשבת סך של 6,413 ₪ לקופת המדינה. הערעור נסב הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין.

בית המשפט העליון דחה את הערעור בנותנו את הדגשים הבאים:

"נורמות הגינות, יושר, ניקיון כפיים וטוהר מידות הן אבן יסוד בפעולתו של השירות הציבורי בלעדיו, שירות ציבורי לא יכון, ואמון הציבור בשירות לא יישמר. נורמות אלה חייבות להישמר בידי עובד הציבור בביצוע תפקידו בשירות הציבורי ובחיי הפרטיים. עובד שלא ישר לא יוכל להימנות על השירות הציבורי... חובה זו חלה ביתר שאת על עובדי ציבור הנמנים על מערכת החינוך ועל עובדי הוראה ומחנכים... השגת תואר אקדמי באמצעות מצגי כזב היא עבירה חמורה ביחס לכל אדם, ובאשר לאיש חינוך, על אחת כמה וכמה. היא מהווה מעשה של קניית דעת במרמה, ופוגעת פגיעה עמוקה בניקיון-הדעת שהוא גרעין הליבה של ההשכלה, התרבות וחיי הרוח.

אופייה של עבירת המשמעת הוא שיקול בעל משקל, ומקום שמדובר בעבירה שעניינה מעילה באימון לשם זכייה בטובות הנאה כספית שלא כדין, נודעת לדבר חומרה מיוחדת. מעילה באמון שיש עימה טובת הנאה כספית עומדת ברף חומרה גבוה במיוחד. חומרת העבירה של הוצאת כספי ציבור שלא כדין על בסיס מצגי שווא, תוך הפרת האמון שחב העובד לשירות, גוברת כאשר העובד החורג מן הדין הוא מורה ומחנך. שילוב יסודות אלה בעבירת המשמעת משווה לה חומרה יתירה... משקל נוסף לחומרה נודע למצב שבו עבירת המשמעת של עובד הציבור מהווה חלק מתופעה פסולה כללית שפשטה בשירות ומקיפה עובדים רבים. לקיומה של "מכת שירות המדינה", בדומה ל"מכת מדינה", יש ערך מוסף של חומרה, מקום שביט הדין נדרש לשקול הטלת אמצעי משמעת, שהרי אמצעי משמעת אלה תכליתם לא רק לטפל בעניינו של העובד האינדיבידואלי שחרג מן השורה, אלא לבער תופעה כללית פסולה שפשטה, ולשקם את שירות המדינה מנגע מקיף שפשט בו... הפרשה המכונה פרשת אוניברסיטת לטביה, התאפיינה בהשגת תארים אקדמיים תוך שימוש באמצעי כזב שונים והקיפה עובדי ציבור רבים. היא היוותה

בשעתה תופעה נרחבת בקרב המגזר הציבורי. במסגרתה, השיגו עובדי ציבור רבים תארים אקדמיים תוך שימוש בדרכי רמייה וגניבת דעת, לצורך קלת הטבות כספיות שלא כדין...".

4. עש"מ 4875/06 מדינת ישראל נ' פלוני - אלימות עובד הוראה

בתאריך 7.11.07 ניתן פסק דינה של כבוד השופטת א' פרוקצ'יה, בערעור על פסק דינו של בית הדין למשמעת של עובדי מדינה בבד"מ 5/06. בערעור דן, דובר על עובד הוראה במשרד החינוך, בעל ותק של 27 שנים בשירות המדינה. כנגד העובד הוגשו שני הליכים פליליים שצורפו להליך אחד (ת.פ. 1645/03, ת.פ. 5962/00). באישום האחד, הורשע העובד בביצוע עבירות של תקיפת קטין או תקיפה סתם, אותן ביצע העובד במסגרת תפקידו כמורה כלפי תלמיד בן 9. בכתב האישום השני, הורשע העובד בעבירות של תקיפת אשתו בנסיבות מחמירות.

באשר לאישום הראשון, העובד נהג לאורך תקופה לתקוף את הקטין באמצעות מקל וצינור גומי. בין היתר, במהלך אחד השיעורים תקף העובד את התלמיד וגרם לו חבלה של ממש על-ידי שחבט את ראשו בשולחן הכיתה, ופצע אותו בעינו הימנית. בהמשך, חבט העובד בגבו של התלמיד בסרגל, וכאשר הסרגל נשבר מעוצמת החבטה, המשיך העובד להכות בתלמיד בסרגל אחר שלקח לידיו.

באשר להרשעה בכתב האישום השני, ההרשעה התייחסה לעבירות תקיפה בנסיבות מחמירות ואיומים שביצע העובד כלפי אשתו באותם ימים (בין העובד ואשתו נחתם הסכם גירושין ביום 24.3.06 וכיום חי עם אישה אחרת). העובד, מאז 1998 ועד מועד הגשת התלונה בינואר 2002, נהג להכות את אשתו בתדירות של פעם בשבוע, בכך שסטר לה על פניה והכה אותה על גופה וגרם לה לחבלות בגופה. הוא איים עליה שיהרוג אותה ויפגע בילדים אם תספר על מעשיו. עוד הורשע העובד בסדרת מעשי תקיפה קשים נגד אשתו במועדים שונים בהם הכה אותה על גופה, בעט בה, שבר כלי זכוכית על ראשה, איים עליה והשליכה אל מחוץ לבית.

בעקבות ההרשעות האמורות, גזר עליו בית המשפט השלום בנצרת עונש מאסר בעבודות שירות של 3 חודשים, מאסר על תנאי וקנס.

בעקבות ההליך הפלילי, הועמד העובד לדין משמעת. בית הדין הרשיע את העובד בעבירות משמעת לפי סעיפים 17(1), (2), (3) ו-6 לחוק המשמעת וביום 9.5.06 השית עליו אמצעי משמעת של נזיפה חמורה, הורדה בשתי דרגות שכר לפרק זמן של שנתיים, והמליץ כי העובד, אשר עבר בינתיים ללמד בבית ספר אחר, לא יקודם לתפקיד של רכז שכבה, סגן מנהל או מנהל בית ספר לפרק זמן של שלוש שנים מיום גזר הדין.

המדינה ערערה על גזר הדין של בית הדין למשמעת, שנמנע מלהורות על פיטורי העובד משירות המדינה, לא פסל אותו מתפקיד הוראה ולא פסל אותו מעבודה בשירות המדינה כלל.

בית המשפט העליון קבע: "בענייננו, העובד כשל במעשי אלימות מתמשכים בשני מישורים - במסגרת התפקיד - באלימות כלפי תלמיד, ובמישור המשפחה - באלימות כלפי בת זוגו. מדובר במעשי אלימות קשים וברוטלים בשני המישורים: מדובר במעשי אלימות מתמשכים, אשר אינם מבטאים חולשה של רגע, אלא דפוס התנהגות מתמשך הן בעבודה והן בבית. מעשיו של העובד מצביעים על גרעין מובנה של אלימות באישיותו, המקבל ביטוי בתחומים שונים, שהמשותף להם הוא ניצול חולשתו של הקורבן.

גרעין זה של אלימות פוגע פגיעה מהותית בכושרו של העובד למלא כראוי תפקיד הוראה במערכת החינוך בשירות המדינה. מעשי האלימות המתמשכים שהעובד הורשע בהם מצביעים על יסוד של חוסר שליטה עצמית באישיותו ובהתנהגותו שאין לדעת האם, מתי וכיצד הוא עלול לפרוץ שוב בעתיד. אין על מערכת

החינוך והציבור הרחב לשאת בסיכון כלשהו להישנות מעשי אלימות של עובד הוראה כלפי תלמידיו. סיכון זה על העובד לשאת על כתפיו בלבד, לאחר שכשל כשלון מתמשך בעניין זה הן במסגרת תפקידו והן בחייו האישיים במסגרת משפחתו".

לאחר איזון מכלול השיקולים (חלוף הזמן הרב מביצוע העבירות, העובדה שהעובד לא הושעה ועוד) ועל רקע תכליות הדין המשמעותי בית המשפט ביטל את גזר הדין של בית הדין למשמעת, והשית על העובד את אמצעי המשמעת הבאים:

נזיפה חמורה, פיטורין לאלתר משירות המדינה, פסילה מכל עבודה בשירות המדינה למשך 3 שנים, כאשר בחלוף 3 שנים, תחול על העובד פסילה לכל עבודה במערכת החינוך בתפקיד הוראה למשך 2 נוספות.

5. עש"מ 222/07 פלוני נ' מדינת ישראל- ניגוד עניינים

בתאריך 11.11.07 ניתן פסק דינה של כבוד השופטת א' פרוקצ'יה, בערעור על פסק דינו של בית הדין למשמעת בבד"מ 127/02, אשר עסק בביצוע עבירות משמעת רבות. העובד עבד בשירות המדינה כממונה על צוות ביקורת חשבונות במס ערך מוסף בעכו. בנוסף, התנדב העובד לתפקיד מנכ"ל וחבר וועד בעמותת ספורט, מבלי שקיבל לכך היתר כדין. במסגרת תפקידו זה, היה העובד אחראי, בין היתר, על נושא הכספים בעמותה, לרבות גיוס תרומות. כמו-כן בשנת 1995 הקים העובד וניהל ביחד עם אדם נוסף חברה פרטית, אשר נרשמה על שם רעייתו באופן פורמאלי בלבד.

כנגד העובד הוגשה תובענה האוחזת ב-12 אישומים שעניינם כמפורט להלן: עבודה פרטית ללא היתר, קבלת תרומות מנישומים, ניצול השפעתו ברשות המיסים בהליך פלילי שנוהל נגד החברה, שליפת מידע שלא כדין ממאגר רשויות המס לקידום ענייניהם של אגודת הספורט והחברה שבניהולו, שימוש במנגנון הפקס המשרדי לצורך עיסוקיו הפרטיים תוך פגיעה אגב כך בעבודת המשרד, ואיחורים תכופים לעבודה שהסתכמו באובדן שעות עבודה רבות.

בית-הדין למשמעת הרשיע את העובד בעבירות הרבות שיוחסו לו והשית עליו מספר אמצעי משמעת הכוללים: נזיפה חמורה, פיטורין לאלתר משירות המדינה, פסילה בת חמש שנים מלמלא כל תפקיד ברשות המיסים ופסילה משירות המדינה למשך שנתיים.

הערעור נסב הן על הכרעת הדין, הן על גזר הדין והן על החלטות ביניים שנתן בית-הדין בשלבים מקדמיים בדיון.

בית המשפט העליון דחה את הערעור ופסק:

"בענייננו, החשש מניגוד עניינים הינו אינהרנטי לפעילותו של העובד באגודת הספורט, וחשש זה אף התממש הלכה למעשה במעשים שונים בהם הורשע המערער, שעיקרם ניצול תפקידו בשירות המדינה כדי לקדם את ענייניה של העמותה בה היה פעיל. הוא הוזהר בעניין זה על-ידי הממונים עליו, אך התעלם מהאזהרות, והמשיך בפעילותו, תוך הפרה בוטה של כללי ההתנהגות המחייבים עובד מדינה... התפקיד שמילא העובד בעמותת הספורט בד בבד עם תפקידו בשירות המדינה יצר חשש לניגוד עניינים פסול, משהוא היה כרוך בעירוב שיקולים זרים בביצוע התפקיד הציבורי. בניגוד עניינים זה היה כדי לפגוע בתדמיתו של שירות המדינה ובאימון הציבור בו..."

בית המשפט הדגיש כי, "תמצית האיסור שבתקשי"ר, כמו גם במשפט הציבורי הכללי, נסבה על **עצם ההימצאות במצב היוצר חשש לקיומו של ניגוד עניינים בין העסוק הפרטי לבין התפקיד בשירות המדינה** וכי אין המדובר בעבירה המושתת על מבחן תוצאתי, המחייב, כדרישה בלעדית אין, כי תתרחש תוצאה

מסוימת לצורך גיבושו של האיסור. ההוראה מקימה גדר וסייג מפני קיום פוטנציאל של ניגוד עניינים, ועל-כן היא אינה מסתפקת בהימצאות בניגוד עניינים ממש, אלא פורשת כנפיה גם על עיסוק פרטי אשר עלול ליצור התנגשות אינטרסים, כאמור... משקלן המצטבר של הוראות התקשי"ר האמורות מצביע על כך שכל חברות בהנהלת תאגיד, אפילו אין בה ניגוד אינטרסים, טעונה אישור גורם מוסמך בשירות המדינה. זאת, כדי לקיים פיקוח הדוק על פעילותם של עובדי מדינה מחוץ לשירות המדינה, על-מנת להבטיח מפני ניגוד עניינים אפשרי. העובד לא כפף עצמו לפיקוח זה בשום מובן שהוא, הגם שבפעילותו היה משום ניגוד עניינים ממשי, שהתממש הלכה למעשה...".

6. עש"מ 9345/05 מדינת ישראל נ' פלוני - פעילות פוליטית והרכב בית דין

בתאריך 13.11.07 ניתן פסק דינה של כבוד השופטת א' פרוקצ'יה בערעור על פסק דינו של בית הדין למשמעת של עובדי מדינה בבד"מ 94/04. בערעור דן, דובר על עובד ששימש במועד הרלבנטי כיועץ ראש הממשלה לפניית הציבור וכנגדו הוגשה תובענה משמעתית, ובה שלושה אישומי משמעת: האחד, העובד שלח כ-2,500 מכתבים אישיים לחברי ליכוד חדשים שנבחרו למרכז הליכוד, כאשר על המכתבים מתנוסס סמל המדינה ומוטבעת בהם הכותרת "משרד ראש הממשלה" וכן נכתב "יועץ ראש הממשלה לפניית הציבור" בפתח המכתב, כתב העובד כי הוא ביקש מראש הממשלה לשחררו מתפקידו כדי שיוכל להתמודד לכנסת במשבצת הצעירה של הליכוד וכן הוסיף "אני זקוק לכל סיוע אפשרי מחברים כמוך... חשוב לי להיפגש איתך ולקבל את תמיכתך כדי לקדם את תנועת הליכוד...". על המכתב חתם העובד וציין את תואר תפקידו. כמו-כן הוסיף למכתב כרטיס ביקור אישי, עליו מוטבע סמל מדינת ישראל וכן כיתוב "משרד ראש הממשלה", שמו תפקידו במשרד וכן מספרי הטלפון והפקס של המשרד. העובד הואשם בכך שעשה שימוש שלא כדין בסמל המדינה ובתואר תפקידו בדרך שיש בה כדי להטעות את מקבלי המכתבים לחשוב כי הוא פועל מטעם המדינה, בשם ראש הממשלה ובתיאום עימו, בעת פנייתו לחברי המרכז, וזאת כדי לקדם את מטרותיו הפוליטיות.

באישום השני, העובד הואשם בכך שבשנת 2003 שלח 2,500 כרטיסי ברכה לשנה החדשה, כאשר על גבי כרטיסי הברכות הוטבע סמל המדינה, ובצידו הופיע הכיתוב "לשכת ראש המשלה" ותפקידו של העובד במשרד.

ע"פ עובדות האישום השלישי, בחודש אוקטובר 2003 השתתף העובד בחוג בית שערך מועמד לראשות עיריית דלית אל-כרמל לקראת הבחירות לרשויות המקומיות. במהלך הכנס, נשא העובד את דברו בשבח המועמד והשמיע אמירות בעלות תוכן פוליטי-מפלגתי.

לאור מעשים אלו הואשם העובד בעבירות משמעת על-פי סעיפים 17(1), (2) ו-3 לחוק המשמעת. בית-הדין, בהרכב מלא, זיכה את העובד מהאישום השלישי והרשיעו בשני האישומים הראשונים. בגזר-הדין אשר ניתן בהרכב חסר השית עליו אמצעי משמעת של נזיפה. המדינה ערערה על אמצעי המשמעת שנגזר על העובד כמו גם על מתן גזר הדין בהרכב חסר.

בית-המשפט העליון קבע כי פרשנות חוק המשמעת אינה מאפשרת קבלת הכרעה שיפוטית (הכרעת דין או גזר דין) במותב חסר, וכי מדובר בפגם היורד לשורשו של עניין.

בית המשפט הדגיש את חשיבותו של הליך משמעת, ואת משמעותו כהליך מעין פלילי, כמו גם את החשיבות הרבה הנובעת למעמדו של בית הדין למשמעת ולכוחו המשפטי והמוסרי ביחס לשירות המדינה. בית המשפט הדגיש את החשיבות במתן ההכרעה בהרכב של שלושה שופטים, אשר בולטת במיוחד בבית-

הדין למשמעת, בו חברי המותב מייצגים שלושה סקטורים שונים- משפטנים, נציבות שירות המדינה וארגוני עובדים.

בית המשפט קבע כי הפגם בהליך מתייחס לגזר הדין בלבד, שכן הכרעת הדין נתנה בהרכב מלא, וקבעה כי שיקול מרכזי לבחינת נפקותו של הפגם הוא טיב הנושא שעמד להכרעה.

בית המשפט העליון התייחס גם למהות האישום- פעילות פוליטית במסגרת שירות המדינה וקבע: **"המדובר הוא בעבירות משמעת שעניינן כריכה שנעשתה בידי עובד מדינה בין תפקידו בשירות המדינה לבין פעילותו הפוליטית, תוך רתימת תפקידו הציבורי לקידום ענייניו האישי. הליך משמעת זה מעלה את היבט ההגנה על עצמאותו של שירות המדינה מהזיקה לפוליטיקה ואת החובה לאכוף בהקפדה יתירה את העיקרון המחייב את ניתוקם של עובדי מדינה מעיסוק פוליטי ומניצול תפקידם בשירות המדינה לקידום יומרותיהם האישיות בנושא זה. לנורמות המשמעתיות הראויות בתחום זה נודעת משמעות מיוחדת לצורך השמירה על אופיו ומעמדו של שירות המדינה כשירות עצמאי ובלתי תלוי במגזר הפוליטי במדינה".**

במכלול השיקולים קבע בית-המשפט, כי נפקותו של הפגם צריכה להביא לבטלותו של גזר הדין, ולהחזרת הדיון למתן גזר דין חדש בהרכב שלם. בהקשר זה חזר בית המשפט על החשיבות הקיימת ב"הטמעת התודעה בקרב עובדי ציבור על האיסור לערב את תפקידם הציבורי על מניעיהם האישיים להשתלב בחיים הפוליטיים".

לפיכך, נקבע כי הדיון יחזור לבית הדין למתן גזר דין, וכי הכרעת הדין עומדת בעינה.

...

את פסקי- הדין המלאים, ניתן למצוא באתר בית המשפט העליון בכתובתו :

<http://www.court.gov.il>

פסיקה בנושא משמעת של בית הדין למשמעת

1. בד"מ 94/07 נציבות שירות המדינה נ' פלוני- אחזקת סם מסוכן לשימוש

עצמי ושיבוש הליכי חקירה

מדובר בעובד אשר הועסק, עד מועד העברתו, בתפקיד של ראש צוות הוצל"פ בפקיד שומה חקירות חיפה והצפון.

העובד הואשם בכתב תובענה שהוגש נגדו בעבירות משמעת לפי סעיפים 17(1), (2) ו-13 לחוק המשמעת, בגין שני אישומים:

א. החזקת סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 14 גרם ברוטו בבית חמו בסוף שנת 2006, כאשר במהלכה של שנת 2005 במועדים שאינם ידועים לתביעה נהג העובד לעשן בסופי שבוע סם מסוכן מסוג חשיש כאמור.

ב. בעת חקירתו באזהרה במשטרת ישראל, בחשד לאחזקת סם לצריכה עצמית, משנשאל על עיסוקו השיב כי הוא עובד כנהג מונית ולא מסר את היותו למעשה עובד מדינה.

במסגרת הסדר טיעון, הודה העובד בעבירות המיוחסות לו. נוכח הודאתו הורשע העובד ובתאריך 17.10.07 גזר עליו בית הדין למשמעת את אמצעי המשמעת הבאים:

1. נזיפה חמורה. 2. הפקעת משכורת קובעת. 3. הורדה בדרגה אחת לפרק זמן של שנתיים.

2. בד"מ 07/- נציבות שירות המדינה נ' פלוני- דיווחים כוזבים

מדובר בעובד אשר הועסק משנת 1993 באחד מגופיה של מערכת הביטחון. העובד הואשם בכתב התובענה בעבירות משמעת לפי סעיפים 17(1), (2) ו-3 לחוק המשמעת, בגין כך שבמהלך חודש ספטמבר 2005 עם חזרתו מחופשת מחלה, פנה למנהלו והודיע לו באופן כוזב, כי יעדר מהעבודה בימי חמישי, לצורך פגישה עם רופא מומחה. בפועל, העובד לא נפגש עם הרופא ושהה באותם מועדים בביתו, אולם דיווח על מועדים אלו כימי עבודה במשרד וקיבל בגינם שכר עבודה.

בתאריך 17.10.07 גזר בית הדין את דינו, במסגרת הסדר טיעון, בהשיתו עליו את אמצעי המשמעת הבאים: 1. נזיפה חמורה. 2. פיטורין לאלתר משירות המדינה. 3. פסילה למילוי תפקיד לצמיתות במערכת הביטחון.

3. בד"מ 07/- נציבות שירות המדינה נ' פלוני- דיווחים כוזבים

מדובר בעובד אשר הועסק, עד מועד השעייתו, באחד מגופיה של מערכת הביטחון משנת 1995. העובד הואשם בכתב התובענה בעבירות משמעת לפי סעיפים: 17(1), (2), (3) ו-4 לחוק המשמעת. בין התאריכים 1.1.07 ועד 29.3.07, עדכן העובד ידנית את נוכחותו ב-78 הזדמנויות שונות, על אף שבאותה תקופה הוא היה מחוץ למשרדו בעשרה מקרים לכל היותר. ולגבי אותו תיעוד של נוכחות כאמור, ב-38 מועדים שונים הנאשם הגיע למקום העבודה בין 40 דקות ואף ארבע וחצי שעות יותר

מאוחר מהשעה שדיווח, וב-24 מועדים שונים יצא הנאשם ממקום העבודה בין 15 דקות עד 4 שעות מוקדם יותר משדיווח.

בתאריך **28.10.07** גזר בית הדין את דינו במסגרת הסדר טיעון, בהשיתו עליו את אמצעי המשמעת הבאים: 1. נזיפה חמורה. 2. פיטורין לאלתר משירות המדינה. 3. פסילה למילוי כל תפקיד במערכת הביטחון לפרק זמן של חמש שנים. 4. השבה לקופת המדינה סכום ששווה ערך ל-2 ימי עבודה.

4. בד"מ 98/07 נציבות שירות המדינה נ' פלוני- ניגוד עניינים

מדובר בעובד אשר הועסק במועד הרלוונטי של התובענה כמנהל לשכת מנהל האוכלוסין בהרצליה. העובד הואשם בכתב התובענה שהוגש נגדו בעבירות משמעת לפי סעיפים 17(1), (2) ו-(3) לחוק המשמעת, בשל מעשים שבצע בין השנים 2005-2006. במסגרת תפקידו העובד טיפל בבקשות שונות, בין השאר בהנפקת תעודות המעידות על אזרחות ישראלית ולצורך קבלתה של אזרחות פולנית. במסגרת עבודתו, טיפל העובד בבקשותיו של אדם מסוים, עימו היה לו קשר אישי, שלא לפי הנהלים שעליהם היה מופקד ולא ע"פ אותם מסמכים שאותם היה נדרש להמציא לשם קבלתה של אזרחות פולנית, לנוכח פנייתו של אותו מכר.

העובד, לא פעל כאמור בדרך המלך במימושם של אותם בקשות להנפקת האישור הדרוש על אזרחות ישראלית, ניצל את מעמדו כמנהל הלשכה באופן שפגע במשמעת שירות המדינה בכך שהורה גם לעובדות הכפופות לו לטפל שלא ע"פ נוהלי העבודה בבקשות מסוימות שלא היו מלוות במסמכים רלוונטיים והתנהג באופן שאינו הולם את מעמדו כעובד מדינה בכך שחתם על תעודות מסוימות שנתבקש להמציאם, הגם בלא שנתמלאו לגביהם כל התנאים הדרושים לפי נוהלי משרד הפנים.

בתאריך **1.11.07** בית הדין הרשיע את העובד במסגרתו של הסדר טיעון והשית על העובד את אמצעי המשמעת של נזיפה חמורה, פיטורין ופסילה לשירות המדינה לפרק זמן של 4 שנים מיום גזר הדין.

פסיקה בנושא משמעת של בית הדין למשמעת לאחר קיום הליך

פלילי

1. בד"מ 78/07 נציבות שירות המדינה נ' פלוני- נטילת שוחד, מרמה והפרת

אמונים, סיוע בקבלת דבר במרמה וקשירת קשר לביצוע עוון.

מדובר בעובד אשר הועסק, עד למועד השעייתו, כרכז משאבי אנוש במשרד הפנים ולפני כן מילא תפקיד במחלקה למרשם האוכלוסין ודרכונים בירושלים.

העובד הואשם והורשע בפלילים (ת.פ. 5018/02) בעבירות של נטילת שוחד, עבירה לפי סעיף 290(א) לחוק העונשין, שתי עבירות של מרמה והפרות אמונים בידי עובד ציבור, עבירה לפי ס' 284 לחוק העונשין, סיוע בקבלת דבר במרמה, עבירה לפי ס' 415 לחוק האמור ביחד עם ס' 31 לחלק הכללי של חוק העונשין, וקשירת קשר לביצוע עוון, עבירה לפי ס' 499(א) לחוק האמור.

בתאריך 9.6.07 בית משפט השלום הטיל על העובד עונשים אלה: 12 חודשי מאסר, מתוכם 6 חודשים לריצוי בפועל (שמומשו בדרך של עבודת שירות) והיתרה על תנאי לתקופה של 3 שנים מיום תום ריצוי העונש לגבי כל אחת מהעבירות שבהן הורשע הנאשם, התחייבות כספית להימנע מעבירה על סך 10,000 ₪ לתקופה של שנתיים שלא יעבור כל אחת מהעבירות שבהן הוא הורשע.

התשתית העובדתית שעל בסיסה הורשע ונענש העובד כאמור, יחד עם נאשמים אחרים שהואשמו והורשעו יחד עימו באותו כתב אישום, נוגעת לתפקידיו במשרד הפנים בירושלים, שם שימש בחלק מן הזמן כסגן מנהל מחלקת האשרות. באותה העת העובד הכיר את נאשם מס' 1 שהיה מנהל לשכת משרד הפנים בבני-ברק. העובד קיבל מאותו אדם מדי פעם סכומי כסף כגמ"ח שנעו בין 200 עד 1000 ₪ וזאת לצורך זירוז טיפולו בנושאים עליהם היה מופקד או בקיא. שירותים אלו כללו בין היתר, הסדרת דרכון לגבי פלונית, על אף שלא הייתה זכאית לו. לצורך כך העובד יזם קבלת מכתב כוזב ביודעין. במקרה אחר העובד אפשר לנאשם 1 להוציא ממקומו את תיקו של נאשם מס' 6 שהמשרה התנגדה ליתן לו אזרחות, בשל היותו עולה חדש. הוצאתו של התיק אפשרה לנאשם מס' 1 לעשות בו שינויים ללא ידיעת הממונים של שני הנאשמים. העובד עשה זאת בתמורה לטובות הנאה שהציע לו נאשם מס' 1.

לאחר מיצוי ההליך הפלילי, הוגשה תובענה כנגד העובד לבית הדין למשמעת. בתאריך 14.10.07 בית הדין למשמעת הרשיע את העובד במסגרתו של הסדרי טיעון בהשיתו עליו את אמצעי המשמעת הבאים: 1. נזיפה חמורה. 2. פיטורין לאלתר משירות המדינה. 3. פסילה משירות המדינה עד הגיעו לגיל 60. 4. פסילה לצמיתות למילוי כל תפקיד במשרד הפנים.

2. בד"מ 102/07 נציבות שירות המדינה נ' פלוני- קשירת קשר באמצעות

האינטרנט עם קטין העלול להוביל למגע מיני.

מדובר בעובד אשר הועסק כקב"ט מטעם משרד החוץ בקונסוליה באטלנטה בארה"ב. העובד הואשם והורשע בפלילים במסגרתו של הסדר טיעון ב-10 מתוך 22 האישומים, בהליכים שהתנהלו נגדו בארה"ב בגין הפרתו של חוק ה- Computers Pornography And Child Exploitation. עשרת הסעיפים שבהם הודה העובד ובגינם הורשע נוגעים לשימוש במחשב לצורך קשירת קשר באמצעות האינטרנט העלול להוביל

למגע מיני עם קטין, שכן ביצע שיחות באמצעות האינטרנט כאמור, עם מי שהציגה עצמה כקטינה כבת 15. שיחות שלא הובילו למימוש של כל קשר פיזי כלשהו, עם אותה קטינה. בעקבות הרשעתו כאמור דינו נגזר לעשר שנות מאסר על תנאי, לקנס בגובה 5,000 דולר וכן מסירתם של כל חלקי המחשב שבהם השתמש לביצוע העבירות, עזיבת ארה"ב תוך 30 יום מיום גזר הדין ואיסור קבלת כל עבודה בארה"ב ללא הגבלת זמן. לאחר מיצוי ההליך הפלילי, הוגשה תובענה לבית הדין למשמעת. בתאריך 14.10.07 גזר בית הדין את דינו במסגרתו של הסדר טיעון, בהשיתו עליו את אמצעי המשמעת של נזיפה חמורה ופסילה לשירות המדינה לפרק זמן של שלוש שנים מיום גזר הדין.

3. בד"מ 107/07 נציבות שירות המדינה נ' פלונית- זיוף תואר

מדובר בעובדת אשר הועסקה, עד למועד השעייתה, כמורה מטעם משרד החינוך. העובדת הואשמה והורשעה בפלילים (ת.פ. 1154/05) בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, מרמה והפרת אמונים- עבירות לפי סעיפים 415 ו-284 לחוק העונשין. העובדת הורשעה בפלילים ע"פ הודאתה במסגרתו של הסדר טיעון, לגבי אופן ודרך לימודיה בשלוחת אוניברסיטת "ברלינגטון". כפי שעלה מהממצאים שנקבעו כ"י בית המשפט, העובדת לא למדה לימודים ממשיים כלשהם באותו המוסד ורכשה מאחר את תעודת התואר תמורת 5,000 דולר, אשר נמסרה לידיה בתאריך 20.7.01, יחד עם מסמכים על פרטי לימודיה. העובדת הגישה בקשה להערכת שקילותו של התואר לגבי פרק לימודים בשנים 1998-1999, שקילות שנבחנה ואושרה ולעובדת ניתנה הכרה בתואר הראשון לצורך שכרה. בעקבות כך זכתה העובדת לקבל תוספת למשכורתה בסך של כ-205 ₪ לחודש. תוספת זו הושבה באופן רטרואקטיבי, ושיעורה הגיע לסך של 8,600 ₪. בתאריך 2.7.07 בית משפט השלום השית על העובדת את העונשים הבאים: קנס בסך 10,000 ₪ ושישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא תעבור אף אחת מן העבירות שבהן הורשעה.

לאחר מיצוי ההליך הפלילי, הוגשה תובענה כנגד העובדת בגין ביצוע עבירות משמעת לפי סעיפים 17(1), (2), (3), (4) ו-(6) לחוק המשמעת. העובדת הורשעה בבית הדין למשמעת ובתאריך 28.10.07 גזר בית הדין את דינה בהשיתו עליה את אמצעי המשמעת הבאים: 1. נזיפה חמורה. 2. פיטורין לאלתר משירות המדינה. 3. פסילה לשירות המדינה לפרק זמן של שנתיים. 4. פסילה למילוי תפקיד הוראה במשרד החינוך, לפרק זמן של שנתיים נוספות מתום פסילתה משירות המדינה.

4. בד"מ 67/07 נציבות שירות המדינה נ' פלוני- מעשים מגונים

מדובר בעובד אשר הועסק, במועדי הרלבנטיים של כתב התובענה, כאח בחטיבה הפסיכיאטרית של המרכז הרפואי ע"ש שיבא בתל השומר. העובד הואשם והורשע בפלילים (ת.פ. 4956/06) בעבירה לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, שהיא עבירה של מעשים מגונים, שמומשו במספר הזדמנויות החל מ-1.7.06 כלפי מי שהייתה מאושפזת באותה העת במחלקה והייתה כבת 20 בעת ביצוע המעשים. במהלך אותו אשפוז, שבו סבלה ממצב חרדתי מסוים, העובד נגע בחזה, הצמיד את גופו לגופה בחזקה, ליטף את ידיה ואת ראשה, העניק נשיקה בראשה- והכל לצורך גירוי וסיפוק מיני. בנוסף לכך, באירוע אחר שהתרחש מאוחר יותר, העובד ביקש להישאר לבדו עם אותה מאושפזת, העובד ליטף את גופה, החמיא לצורתה החיצונית וביקש כי הקשר שנוצר ביניהם לא יודע לאיש. העובד יצא עימה למרפסת, נגע בחזה, נצמד לגופה והחמיא על ריחה הטוב, ובהמשך הציע לה לקיים עימו קשר בינאישי, לאחר שהציג בפניה מצג שהוא אדם נשוי ואב לילדים.

פניו הושבו ריקם בעניין זה. שוב באותו היום, העובד תפס את המתלוננת, הצמידו לגופה וניסה לנשק על פיה, אולם המתלוננת ניסתה להתרחק ממנו, וביקשה כי יעזוב אותה לנפשה. העובד ביקש את סליחתה ושוב החמיא לה וביקש נשיקה. לאחר שהלכה לישון בסיוע כדורי הרגעה ושינה, התעוררה המתלוננת כשהעובד מצוי מעליה, העובד צבט את אפה, ליטף את פניה ואמר לה "לילה טוב, חמודה".

באירוע האחרון שנתרחש ב-4.7.06 לאחר שחרורה של המתלוננת מאשפוזה היא הגיעה לבית החולים וביקשה לשוחח עם העובד. בין הצדדים החלה שיחה ולאחר שמסרה לו כי הנה מצוננת התריס העובד כיצד הוא יכול לנשק במצב זה, ובהמשך שלח את ידו לעבר חזה ונגע בו.

העובד הורשע על סמך הודאתו במסגרתו של הסדר טיעון ובתאריך 16.1.07 בית משפט השלום השית על העובד עונש של 18 חודשי מאסר, מתוכם 6 חודשים בדרך של ריצוי עבודות שירות, 12 חודשים למאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור את העבירה שבה הורשע, וכן הטיל בית המשפט על העובד לשלם למתלוננת פיצוי כספי בסך 20,000 ₪.

לאחר מיצוי ההליך הפלילי, הוגשה תובענה כנגד העובד בגין ביצוע עבירות לפי סעיפים 17(1), (2), (3), (4) ו- (6) לחוק המשמעת. העובד הורשע בבית הדין למשמעת ובתאריך 31.10.07 גזר את דינו בהשיתו עליו את אמצעי המשמעת של: 1. נזיפה חמורה. 2. פסילה משירות המדינה לפרק זמן של 8 שנים מיום גזר הדין. 3. פסילה למילוי כל תפקיד במשרד הבריאות למשך 15 שנה מיום גזר הדין.

5. בד"מ 106/07 נציבות שירות המדינה נ' פלונית- לקיחת שוחד, מרמה

והפרת אמונים, קבלת דבר במרמה בנסיבות חמורות, זיוף בידי עובד ציבור

ושיבוש מהלכי משפט.

מדובר בעובדת אשר הועסקה, עד למועד השעייתה, בהנהלת בתי המשפט משנת 1994 בתפקיד של מנהלת ענף של איחוד תיקים בלשכת הוצאה לפועל בחיפה. העובדת הואשמה והורשעה בפלילים (ת.פ. 317/06) במסגרתו של הסדר טיעון בעבירות שעיקרן לקיחת שוחד, מרמה והפרת אמונים, קבלת דבר במרמה בנסיבות חמורות, זיוף בידי עובד ציבור ושיבוש מהלכי משפט. הרשעתה של העובדת, יסודה היה קשור בתפקידה בלשכת ההוצאה לפועל בחיפה, במסגרתו היא ביקשה וקיבלה כספי שוחד שהגיעו לסך של 14,970 ₪ מגברת מסוימת בעבור איחוד תיקים שהבטיחה לבצע עבורה, ובגין פרשה אחרת לפיה במהלך החודשים יולי-אוגוסט 2005 פנתה לאדם שתיקו התנהלו בהוצאה לפועל וביקשה ממנו כדי לצמצם את חובותיו לשלם סך של 2,000 ₪ בטענה כוזבת שעו"ד מסוים מטפל בהקטנת חובו, בקשה שסורבה ע"י אותו אדם, ובהמשך ביקשה סך של 650 ₪ בטענה כוזבת כי מדובר באגרה שעליו לשלם ללשכת ההוצאה לפועל, אגרה ששולמה לידי אותו אדם ושוללה לכיסה של העובדת.

אותו אדם ביקש לבטל צו עיכוב יציאה מהארץ, העובדת לא צירפה את הבקשה לתיק ההוצאה לפועל, אלא ביצעה פעולות על דעת עצמה במחשבי ההוצאה לפועל, פעולות שבעקבותיהם בוטל צו עיכוב היציאה מהארץ כנגד אותו אדם, מבלי שנתנה לצורך זה החלטה ע"י רשות שיפוטית בת סמך, כאשר בתיקו של אותו אדם לא היה ביטוי לביטול, כך שהזוכים בתביעות כספיות כנגדו לא ידעו על יציאתו הצפויה לחו"ל שמומשה בפועל, עת קיבל מהעובדת מסמך מזויף המעיד על ביטול צו עיכוב היציאה מהארץ. אותו אדם יצא מהארץ באוקטובר 2005 וחזר אליה באותו חודש, אולם העובדת לא פעלה להחזרתו של צו העיכוב מהארץ על כנו. בנוסף, לאחר שהעובדת נחקרה במשטרה בנוגע לאישום כאמור העובדת התקשרה ביום 16.11.05 אל עובדת של לשכת ההוצאה לפועל שעבדה עימה וביקשה ממנה לעשות פעולה במחשב על-מנת

להחזיר את צו עיכוב היציאה מהארץ על כנו, כמו-כן ביקשה מאותה עובדת להשמיד את הודעת הביטול של צו עיכוב היציאה מהארץ וזאת במטרה להכשיל הליך שיפוטי ולהשמיד ראיות.

בתאריך 8.7.07 בית משפט השלום גזר את דינה והשית עליה 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודת שירות, 12 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים, שבמהלכן לא תעבור על אחת או יותר מהעבירות שבהן הורשעה, וקנס בסך 50,000 ₪ או 500 ימי מאסר תמורתו.

לאחר מיצוי ההליך הפלילי, הוגשה תובענה בבית הדין למשמעת של עובדי מדינה כנגד העובד. בתאריך 8.11.07 בית הדין הרשיע את העובד בהשיתו עליו את אמצעי המשמעת הבאים: 1. נזיפה חמורה. 2. פיטורין לאלתר משירות המדינה. 3. פסילה משירות המדינה לפרק זמן של 4 שנים. 4. פסילה לצמיתות למילוי כל תפקיד בהנהלת בתי המשפט.

.....

חומר נוסף בנושא משמעת כגון: חוזרי פסיקה קודמים, החלת זכויות נפגעי עבירה על הדין המשמעת, הרשעה משמעתית כשיקול בהארכת/חידוש חוזה אישי של עובד, קיומו של הליך משמעת ו/או פלילי כשיקול לדיון בעניינים המיטיבים עם העובד, הפסקת הליך משמעת בעת פרישת עובד ועוד, תוכלו למצוא באתר האינטרנט של נציבות שירות המדינה, תחת הכותרת "אגף המשמעת" בכתובת הבאה:

<http://www.civil-service.gov.il>

בברכה,

אסף רוזנברג, עו"ד
ממונה בכיר (משמעת)